

Sygn. akt II Cz 840/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny – Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący – SSO Piotr Starosta

Sędziowie – SO Bogumił Goraj

SO Wojciech Borodziuk (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela: **(...) sp. z o.o. w B.**

przeciwko dłużnikom: **T. O., Ł. O. i R. O. (1)**

o: egzekucję świadczenia niepieniężnego (wydanie nieruchomości)

w przedmiocie skargi dłużników Ł. O. i R. O. (1) na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy M. B. w sprawie KM 115/13 – ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego postanowieniem z dnia 16 maja 2013 r. oraz na czynność tego Komornika z dnia 21 czerwca 2013 r. w sprawie KM 115/13 – zajęcia wierzytelności z ubezpieczenia społecznego

na skutek zażalenia dłużników Ł. O. i R. O. (1) na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 12 września 2013 r., sygn. akt: XII Co 7651/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 840/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 12 września 2013 r. w sprawie egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) sp. z o.o. w B. przeciwko dłużnikom T. O., Ł. O. i R. O. (1) o egzekucję świadczenia niepieniężnego (wydanie nieruchomości) :

1.odrzucił skargę dłużników Ł. O. i R. O. (1) na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy M. B. - postanowienie z dnia 16 maja 2013 roku o ustaleniu kosztów egzekucji i obciążeniu nimi dłużników w sprawie KM 115/13;

2.oddalił skargę w pozostałym zakresie.

W uzasadnieniu Sąd w pierwszej kolejności przytoczył treść art. 767 §4 k.p.c., który określa termin do wniesienia skargi na czynności komornika i sposoby obliczania.

Następnie wskazał, że z treści zwrotnego poświadczenia odbioru złożonego w aktach egzekucyjnych wynika, iż dłużnicy otrzymali odpis kwestionowanego postanowienia z dnia 16 maja 2013 roku – wraz z pouczeniem o terminie i sposobie jego zaskarżenia – już w dniu 29 maja 2013 roku. Zatem tygodniowy termin do złożenia skargi, określony wyżej wskazanym przepisem upłynął w dniu 5 czerwca 2013 roku, a skarga dłużników została złożona dopiero w dniu 30 lipca 2013 roku, czyli po upływie przepisanej terminu.

Uwzględniając powyższe Sąd Rejonowy na podstawie art. 767³ k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 postanowienia.

Jednocześnie Sąd Rejonowy zaznaczył, że w pozostałym zakresie postanowienie jako niezaskarżalne, nie wymagało uzasadnienia.

Dłużnicy Ł. O. i R. O. (1) zaskarżyli postanowienie Sądu Rejonowego w części dotyczącej odrzucenia skargi, wnosząc o:

- uchylenie lub zmianę postanowienia i zasądzenie kosztów postępowania,
- podjęcie czynności z urzędu przez Sąd w ramach nadzoru nad egzekucją na podstawie art. 759 § 2 k.p.c.,
- uchylenie czynności Komornika Sądowego polegającej na ustaleniu kosztów postępowania egzekucyjnego na kwotę 12.944,27 zł,
- bądź zmianę przedmiotowych czynności Komornika Sądowego poprzez nieobciążenie skarżących kosztami postępowania egzekucyjnego przeciwko T. O. oraz zwrot skarżącym wyegzekwowanego roszczenia z tego tytułu,
- bądź ewentualnie zmianę przedmiotowych czynności Komornika Sądowego poprzez zmniejszenie kosztów postępowania egzekucyjnego, które obciążają skarżących,
- z ostrożności w przypadku nieuwzględnienia powyższych żądań, miarkowanie kosztów egzekucyjnych z uwagi na trudną sytuację majątkową skarżących, dobrowolnie opuszczenie i opróżnienie nieruchomości.

W uzasadnieniu wskazali, iż Sąd Rejonowy odrzucił skargę bez rozważenia możliwości zbadania w trybie art. 759 §2 k.p.c. prawidłowości wyliczeń komornika w zakresie kosztów oraz zasadności obciążenia nimi dłużników. Podnieśli, że nie są dłużnikami wierzyciela, co najwyżej, jako osoby, które zamieszkiwały nieruchomość należącą do dłużnika mają przymiot uczestników postępowania egzekucyjnego. Skarżący dobrowolnie opuścili nieruchomość i opróżnili ją z ruchomości będących ich własnością, dlatego nie było podstaw do przymusowego opróżnienia nieruchomości. Tym samym koszty ustalone przez Komornika w kwocie 12.944,27 zł nie były niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji.

Wierzyciel nie zajął stanowiska w przedmiocie zażalenia dłużników.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne. Przystępując do rozpoznania zażalenia Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że zgodnie z art. 767³ k.p.c. sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie terminu lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również skargę, której braków nie uzupełniono w terminie, chyba że uzna, iż zachodzą podstawy do podjęcia czynności na podstawie art. 759 §2 k.p.c.

Zgodnie z art. 759 §2 k.p.c. sąd może z urzędu wydać komornikowi zarządzenia zmierzające do zapewnienia należytego wykonania egzekucji oraz usuwać spostrzeżone uchybienia. Zatem jeżeli skarga dotknięta brakami określonymi w art. 767³ k.p.c. nie zawiera elementów pozwalających na uznanie, że zachodzą podstawy do podjęcia działań nadzorczych, zastosowanie art. 759 § 2 k.p.c. nie może mieć miejsca, zaś sąd skargę odrzuca.

Skarżący nie kwestionowali ustaleń Sądu Rejonowego dotyczących wniesienia skargi na postanowienie Komornika z dnia 16 maja 2013 r. po upływie tygodniowego terminu przewidzianego w art. 767 §4 k.p.c., natomiast podnieśli, że w zakresie zaskarżonego postanowienia były podstawy do zastosowania art. 759 §2 k.p.c.

Sąd Okręgowy nie podziela tego zarzutu zażalenia uznając, iż Sąd Rejonowy prawidłowo zastosował w sprawie art. 767³ k.p.c.

Zgodnie z art. 791 §2 k.p.c. tytuł wykonawczy zobowiązujący między innymi do wydania nieruchomości upoważnia do prowadzenia egzekucji nie tylko przeciwko dłużnikowi, lecz także przeciwko jego domownikom, krewnym i innym osobom reprezentującym jego prawa. Zatem przyjęć należy, iż osoba niebędąca dłużnikiem, lecz władająca rzeczą, ma przymiot strony biernej w postępowaniu egzekucyjnym, czyli w ramach postępowania egzekucyjnego jest również dłużnikiem. W myśl natomiast art. 770 k.p.c. dłużnik powinien zwrócić wierzycielowi koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji.

Biorąc pod uwagę treść powyższych przepisów Sąd Okręgowy wskazuje, że Komornik Sądowy prawidłowo obciążył skarżących (dłużników) kosztami egzekucji postanowieniem z dnia 16 maja 2013 roku.

Z akt sprawy egzekucyjnej wynika, że dłużnicy Ł. i R. O. (2) opuścili nieruchomość dopiero po wyznaczeniu terminu czynności, po wezwaniu ich przez komornika do dobrowolnego opróżnienia nieruchomości, czyli na skutek wszczęcia postępowania egzekucyjnego, z czym związane było poniesienie przez wierzyciela kosztów wszczęcia egzekucji, gdyż zgodnie z art. 49 a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji (t.j. dz. U. z 2011 roku, nr 231, poz. 1376 ze zm.) wszczęcie egzekucji świadczeń niepieniężnych uzależnione jest od uiszczenia przez wierzyciela opłaty stałej.

W takiej sytuacji Sąd Okręgowy podziela ocenę wyrażoną przez Sąd Rejonowy, że brak było podstaw do zastosowania w niniejszej sprawie art. 759 §2 k.p.c., skoro przedmiotem zaskarżenia było ustalenie kosztów postępowania egzekucyjnego dotyczącego wydania nieruchomości, a skarga została wniesiona po terminie tygodniowym określonym w art. 767 § 4 k.p.c., co skutkowało jej odrzuceniem zgodnie z art. 767³ k.p.c.

Jednocześnie Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że według art. 49 ust. 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jednolity – Dz. U. 2011 r. Nr 231, poz. 1376 ze zm.) nie można skutecznie domagać się obniżenia wysokości opłat stałych. Przepis ten dotyczy wyłącznie opłat stosunkowych. Natomiast na koszty egzekucyjne ustalone przez Komornika nie składała się żadna opłata stosunkowa.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c. w zw. z art. 13 §2 k.p.c. oddalił zażalenie, jako niezasadne.